

Set de studiu pentru noii-converțiți din Gloryland

Curs de studierea doctrinelor pentru noii- converțiți

KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 4

INTRODUCERE

Acum, vom studia Lecția a Patra care este o treime din studiul care acoperă *Cele Nouă Doctrine de Baze ale Salvării*: Răscumpărarea, Împăcarea și Sanctificarea (sau Sfințirea) vor fi analizate în cadrul acestei lecții.

RĂSCUMPĂRAREA

I. Definirea Răscumpărării

„Fiind declarați dreți în dar prin harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;”

Romani 3:24

Răscumpărarea pentru omul păcătos și pierdut poate fi găsită doar în Cristos.

„În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor.”

Coloseni 1:14

Răscumpărare înseamnă „a cumpăra înapoi” sau „eliberarea de sub puterea altuia, ceva ce a fost realizat prin cumpărare.” Este un act pentru a căpăta ceea ce a fost pierdut.

În Biblia Pelerinului în comentariul referitor la Exod 6:6 cu privire la cuvântul răscumpărare sunt spuse următoarele:

„A răscumpăra înseamnă a cumpăra înapoi. Poporul lui Israel a fost liber, însă acum erau robii lui Faraon, iar Dumnezeu a răscumpărat (a plătit) libertatea lor. Aceasta explică răscumpărarea. Am fost născuți robi ai păcatului, având nevoie de a fi răscumpărați, iar această răscumpărare o poate face numai

Cristos. Moartea și crucificarea Lui a fost plata pentru păcatul nostru.

De exemplu, un băiat a făcut un vapor de jucărie, l-a pierdut, iar după aceea l-a văzut pe raftul magazinului fiind DE VÂNZARE. Era jucăria lui, el a făcut-o, însă pentru a avea această jucărie înapoi trebuia s-o cumpere de la magazin. La fel este și cu răscumpărarea. Dumnezeu a creat omul după chipul Său. Omul a păcătuit și a pierdut relația cu Creatorul său. Dumnezeu l-a răscumpărat, a plătit din nou pentru el prin sângele sfânt curs la cruce pe Golgota - sângele lui Isus Cristos.

Este o ilustrație potrivită pentru răscumpărarea—Dumnezeu ne-a creat, iar apoi ne-a cumpărat din nou.”

II. Prețul Ispășirii

Biblia spune că pentru a elibera păcătosul de sub păcat, există un singur preț ce poate face aceasta. Prețul a fost mare, de aceea nimeni nu a fost în stare să-l plătească. Acest preț a fost că Dumnezeu L-a jertfit pe Fiul Său.

„Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus, Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit.”

1 Timotei 2:5-6

➤ Satan a pus stăpânire pe om, atunci când Adam a păcătuit în grădina Eden.

„Așa să spună cei răscumpărați ai DOMNULUI, pe care el i-a răscumpărat din mâna dușmanului;”

Psalmul 107:2

Am fost răscumpărați „din mâna dușmanului” și plata a fost necesară pentru a elibera omului de sub robie. Plata dată pentru noi a fost sângele lui Cristos. A fost un preț atât de mare, încât nu vom fi în stare s-o înțelegem până vom ajunge în Cer. Apostolul Ioan spune că Domnul Isus a plătit pentru păcatul întregii lumi, atunci când a murit pe cruce.

„Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.”

1 Ioan 2:2

Pentru a explica expresia „ispășirea” voi citi din comentariul Bibliei Pelerinului asupra pasajului din Romani 3:25:

„Acest cuvânt este tradus ca „scaunul milei” în Evrei 9:5. Pentru a înțelege mai bine aceasta trebuie să ne întoarcem înapoi la cartea Leviticul 16. Intrarea Marelui preot în prezența lui Dumnezeu era posibilă doar prin sângele jertfei pe care îl sacrifică. Preotul stropea cu sânge Chivotul care desemna tronul lui Dumnezeu. Acest tron era *un tron al judecății*, însă sângele indica că cineva deja a fost judecat, astfel locuința se transforma într-un *tron de milă*. Este scris că, însuși Domnul Isus Cristos este locul unde un păcătos poate crede în Dumnezeu.”

Cristos a trebuit să vină pentru a deveni o „ispășire” (un loc de întâlnire) pentru a ne răscumpăra de la păcat.

Gândiți-vă la acest lucru. El a murit pentru a răscumpăra pe oamenii cei mai de jos. Nu pentru că am fi făcut ceva bine sau că l-am fi căutat pe El în pocăință. Pe când eram încă într-o stare

neevlavioasă, îl uram pe Dumnezeu, El a murit pentru ca să fim răscumpeați. El a făcut aceasta pentru mine și tine!

„Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a murit pentru cei neevlavioși.”

Romani 5:6

Sunt plin de bucurie pentru că Domnul Isus a murit pentru *cei neevlavioși*. Dacă nu ar fi valid aceasta, atunci nu aș fi avut nici o șansă să fiu salvat și să am viața veșnică în Cer. Mai mult, citim că suntem proprietatea cumpărată a Lui, deoarece ne-a răscumpea atunci când am crezut.

„Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri? Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 6.19-20

Vă aduceți aminte de exemplul în care băiatul a cumpărat înapoi vaporeșul pe care l-a construit? Acest vapor a fost proprietatea lui, deoarece el l-a făcut. Însă, dacă l-a pierdut odată a fost nevoit să-l cumpere înapoi. Acest vaporeș a revenit în posesia lui deoarece l-a cumpărat, pentru a înlătura orice confuzie cu privire la proprietarul lui.

Am auzit multe istorisiri în care se vorbesc de sume mari de bani care erau achitate pentru a răscumpea persoane răpitate, însă ce suma a trebuit să achite Împăratul pentru copiii Lui? Deoarece tot aurul de pe pământ nu a fost în stare să răscumpe un păcătos, atunci Împăratul nostru Și-a dat propria viață. Doar gândiți-vă la aceasta, prețul mare pentru răscumpearea noastră

eternă și costul răscumpărării pentru sufletele noastre a fost sângelui neprețuit al Domnului Isus Cristos!

„Știind că nu ați fost răscumpeați cu lucruri putrezicioase, ca argint și aur, din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții de la părinții voștri, Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată,”

1 Petru 1:18-19

III. Timpul Răscumpărării

Răscumpărarea noastră este formată din două părți, partea prezentă și partea viitoare.

A. Răscumpărarea PREZENTĂ a Sufletelor Noastre

Aceasta are loc în timpul pocăinței noastre, care a fost completă, finală și veșnică. Observați că, Pavel, atunci când scrie epistola către Coloseni, vorbește de răscumpărarea noastră la timpul prezent.

„În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor.”

Coloseni 1:14

- În Evrei citim, de asemenea, despre răscumpărarea eternă a sufletelor noastre.

„Nici prin sângele țapilor și vițelilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o singură dată în locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi.”

Evrei 9:12

Pavel spune:

„Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se blestem pentru noi...”

Galateni 3:13

„Să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor.”

Galateni 4:5

Știm deja că răscumpărarea noastră este completă, dacă nu ar fi așa nu am fi putut să primim „adopția fiilor”. Răscumpărarea noastră este realitatea timpului prezent.

B. Răscumpărarea VIITOARE a trupurilor Noastre

„Și nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Romani 8:23

Acest pasaj se referă la răscumpărarea finală și completă, salvarea trupurilor celor sfinți în timpul răpirii. Trupurile noastre prezente nu sunt gata, nu sunt trupurile cerești, trupurile noi pe care le vom primi pentru veșnicie. Trupurile noastre din carne nu pot merge în Cer din cauza păcatului, însă într-o zi acestea vor fi răscumpărate, atunci vom avea un trup fără păcat.

„Și nu mâhniți Duhul cel sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.”

Efeseni 4:30

Trebuie să fim totdeauna mulțumitori pentru răscumpărarea noastră. Trebuie să știm totdeauna că, Salvatorul nostru a lăsat toată gloria Cerească pentru a coborî în această lume păcătoasă pentru a ne răscumpăra. Totdeauna îmi amintesc următoarele cuvinte dintr-un imn din cartea de cântări:

„Sunt răscumpărat!- cât de mult doresc să spun aceasta!
Sunt răscumpărat prin sângele Mielului;
Sunt răscumpărat prin marea Lui milă -
Și sunt copilul Lui pe veci:”

Răscumpărat, Fanny Crosby

Hai-deți să vestim acest adevăr în toată lumea. Oare poate fi ca un copil a lui Dumnezeu să nu dorească să împărtășească răscumpărarea ce o are prin sângele Mielului?

SĂ RECAPITULĂM

Răscumpărare

Folosiți următoarele cuvinte pentru a răspunde la întrebările de mai jos.

Galateni 3:13

răscumpărare

1 Petru 1:18-19

adoptat

neevlavioși

trup

ispășire

1 Corinteni 6:20

Coloseni 1:14

Efeseni 4:30

1 Ioan 2:2

suflet

1 Timotei 2:5

Romani 3:24

plată

veșnic

Satan

1. _____ Acest verset spune că justificarea este necondiționată.
2. _____ Acest verset vorbește de un **singur** mod al răscumpărării.
3. _____ Acest cuvânt înseamnă „*a cumpăra înapoi*” (acțiunea prin care se recapătă ceea ce a fost pierdut).
4. _____ Acest verset ne arată care este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om.
5. _____ Cel de la care este răscumpărat un credincios.

6. _____ Acest cuvânt înseamnă ceea ce ar trebui să fie plătit pentru a elibera omul din robia păcatului.
7. _____ Acest cuvânt înseamnă „locul întâlnirii”.
8. _____ Acest verset spune că Isus a murit pentru toate păcatele omenirii.
9. _____ Conform cu Romani 5:6, aceștia sunt oamenii pentru care a murit Cristos.
10. _____ Acest verset spune că cei credincioși au fost răscumprați cu un preț.
11. _____ Acest verset spune că plata pentru cel credincios este sângele lui Cristos.
12. _____ Răscumpărarea de acesta este completă în momentul credinței.
13. _____ Conform cu Evrei 9:12 răscumpărarea lui Cristos este aceasta.
14. _____ Acest verset ne arată că, noi toți am fost sub blestem.
16. _____ Conform cu Romani 8:23 cel credincios este în așteptarea răscumpărării de acesta.
17. _____ Acest verset spune că cel credincios este sigilat pentru ziua răscumpărării.

ÎMPĂCARE

I. Definiția Împăcării

„Fiindcă, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui, în același fel și el s-a împărtășit din aceleași, pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce avea puterea morții, care este diavolul, și să elibereze pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei. Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura îngerilor, ci a luat asupra lui sămânța lui Avraam. De aceea în toate i se cuvenea a fi făcut asemenea fraților săi, ca să fie mare preot milos și credincios în cele privitoare la Dumnezeu, pentru a face împăcare pentru păcatele poporului.”
Evrei 2:14-17

Împăcarea este restaurarea statutului de pace și armonie dintre două părți. În general, aceasta are de a face cu aducerea laolaltă a două părți alienați din nou împreună.

L.E. Maxwell spune:

„Scopul crucii lui Cristos, precum și învățaturii Lui, a fost să ne punem jos și a crea totul ca inimile și dorințele noastre să fie în armonie cu Dumnezeu.”

Din cauza păcatului lui Adam și al Evei, ei au fost despărțiți de Dumnezeu. În Adam, tot așa, toți oamenii sunt despărțiți de Dumnezeu. Pavel descrie această stare a omului în epistola sa către Efeseni.

„Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în lume, Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe, sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos. Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut din doi unul și a dărâmat zidul din mijloc al despărțirii dintre noi, Abolind în carnea lui dușmănia, legea poruncilor cuprinsă în rânduieli, ca să facă în el însuși din doi un om nou, făcând pace; Și să îi împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, ucigând, prin ea, dușmănia; Și a venit și v-a predicat pace celor de departe și celor de aproape. Fiindcă prin el, amândoi avem acces printr-un singur Duh la Tatăl.”

Efeseni 2:12-18

Începând cu păcatul lui Adam, omul nu mai caută împăcare cu Dumnezeu, deoarece în om nu este nici o dorință de a supune EU-l său și să-l considere răstignit pe cruce.

Biblia spune:

*„Nu este **niciunul** care înțelege, nu este **niciunul** care îl caută pe Dumnezeu. **Toți** s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este **niciunul** care face binele, nu este **niciunul măcar**.”*

Romani 3:11-12

Scriptura spune că nu este nici un om care să caute pe Dumnezeu. În om nu există nimic bun, de aceea nu există nici o dorință de a-l căuta și cunoaște pe Dumnezeu. Puteți zice: „*Eu l-am căutat atunci când am primit salvarea*”. Da, aceasta este adevărat, însă aceasta a fost după ce El v-a găsit și v-a atras spre El. După aceasta a-ți fost mișcați în a-l căuta pe El. Dumnezeu a făcut primul pas spre împăcare, și nu omul. De la început, dorința

și planul lui Dumnezeu a constat în reîntoarcerea omului spre Sine.

„Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi.”

Ioan 6:44

II. Calea de Împăcare

Însuși Domnul Isus este calea spre împăcarea noastră cu Dumnezeu și doar prin El putem fi împăcați cu Dumnezeu. Din lecția noastră despre răscumpărare cunoaștem deja că, Isus Cristos este *Ispășirea* noastră, „*locul nostru de întâlnire*”. Fiind *fiul omului*, Domnul Isus Cristos coboară din Cer la om, iar *Fiul lui Dumnezeu* se ridică de la om la Tatăl. În acest fel Cristos este „*mijlocitorul*”, Cel care împacă pe cei care vin la El prin credință.

„Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus,”

1 Timotei 2:5

„Căci, dacă, dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața lui.”

Romani 5:10

„Și, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace toate pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer.”

Coloseni 1:20

Fără moartea Lui și fără sângele Lui nu ar fi fost niciodată împăcarea, iar fiecare dintre noi am fi condamnați. Însă, pentru că El și-a dat viața pentru noi și a vărsat scumpul Său sânge pentru răscumpărarea păcatului, putem avea parte de „răscumpărarea eternă” și de siguranța salvării noastre.

„Nici prin sângele țapilor și vițelilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o singură dată în locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi..”

Evrei 9:12

Nu ne putem încrede în faptele cărnii pentru a obține salvarea noastră. Mai mult decât atât, noi nu putem să credem în carnea noastră și că prin ea putem fi depărtați de păcat, după ce suntem salvați. Dacă aceasta a fost condiția prin care am fi în stare să ne păstrăm salvarea noastră, nu ne-ar fi ajuns pentru o perioadă mai lungă de timp. Noi credem că firea noastră a murit moartă finală la Calvar, deoarece din cauza că este imposibil pentru ea să-l asculte pe Dumnezeu. Dumnezeu nu ne-a împăcat pentru o durată de timp de probă (până când vom păcătui și ne vom pierde salvarea), dacă ar fi fost așa, ar fi nevoie ca El să ne împace de mai multe ori cu Dumnezeu.

Isus a spus:

„Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează; Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem.”

Ioan 10:27-30

Cristos ne-a împăcat cu Sine „o dată pentru totdeauna” (Evrei 10:10). Însuși cuvintele Lui „*Eu le dau viața eternă și nicidecum nu vor pieri niciodată.*” Dragii mei, Scriptura spune aceasta clar și foarte simplu.

➔ Ce fel de viață ne dă El? **ETERNĂ!**

➔ Oare putem noi pieri? **NICIODATĂ!**

Charles Wesley a exprimat într-un mod minunat în cuvintele următoarei cântări, *Ridică-te sufletul meu, bucură-te.*

Bucură-te sufletul meu, bucură-te,
Scutură-ți toată teama și vina;
Jertfa de sânge a fost dată:
Sacrificiul în fața tronului a fost dat pentru mine-
Și numele meu este pe mâinile lui.

M-am împăcat cu Dumnezeu,
Aud glasul Lui iertând.
Acum sunt fiul Lui, și am uitat de teama mea.
Mă apropii de EL cu credincioșie,
Și „Ava Tată, Ava” repet.”

Notițe cu Privire la Siguranța Eternă

Până încheiem lecția, aș dori să vă dau câteva referințe cu privire la siguranța eternă. În una dintre primele pagini ale Bibliei voastre scrieți „**Siguranța Eternă.**” Lângă aceste cuvinte scrieți primul verset din această coloană (le puteți scrie pe toate). Deschideți Biblia voastră la acest verset. Marcați acest verset, iar

alături pe marginea paginii, scrieți următorul verset. Faceți aceasta cu fiecare verset. Acum veți putea găsi repede și sigur aceste versete, dacă veți avea nevoie de ele. Aceste versete sunt următoarele: 1 Corinteni 1:6-8; Efeseni 1:13-14; 4:30; Filipeni 1:6; Ioan 5:24; Ioan 6:37-39; Ioan 10: 27-29; Romani 8:35-39; 1 Ioan 5:12-13.

III. Serviciul Împăcării

*„Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat **serviciul împăcării**; Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul împăcării. De aceea suntem ambasadori pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu.”*

2 Corinteni 5:18-20

Ce privilegiu minunat este de a fi un Creștin! Domnul Isus Cristos nu doar că ne-a împăcat cu Dumnezeu, ci ne-a făcut și părtași în acest serviciu al împăcării. Suntem binecuvântați de a aduce pe alții la Cristos. Suntem ca mâna Lui, atingându-i pe păcătoși. Trebuie să fim la dispoziția lui Dumnezeu, pentru a proclama planul Lui de salvare.

„Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.”

Romani 6:13

„Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat. Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator? Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc vești îmbucurătoare despre cele bune. Dar nu toți au ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Astfel credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.”

Romani 10:13-17

Asemenea unui slujitor al serviciului împăcării trebuie să ținem cont deopotrivă de sămânța prețioasă pe care o ducem și de acele promisiuni, care ne-au fost date nouă ca semănători.

„Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie. Cel ce merge înaintea plângând, purtând sămânță prețioasă, se va întoarce fără îndoială cu bucurie, aducându-și snopii.”

Psalmul 126:5-6

*„**Sămânța** este cuvântul lui Dumnezeu.”*

Luca 8:11

„Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță muritoare, ci nemuritoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.”

1 Petru 1:23

Ați fost împăcați cu Dumnezeu prin Salvatorul Isus Cristos? Slujiți altora prin „serviciul împăcării”? De ce să nu începi astăzi să mărturisești altora pe Cel care ne-a împăcat cu Dumnezeu pentru totdeauna?

SĂ RECAPITULĂM

Împăcarea

1. _____ este restaurarea statului de pace și armonie dintre două părți.
2. Din cauza păcatului fiecare om este _____ de la Dumnezeu.
3. Omul natural nu _____ împăcare cu Dumnezeu.
4. Conform cu Ioan 6:44, Dumnezeu Tatăl _____ pe oameni la Cristos.
5. _____ este *mijlocitorul* împăcării noastre cu Dumnezeu.
6. În 1 Timotei 2:5 spune că Cristos este _____ nostru.
7. Conform cu pasajul din Coloseni 1:20 _____ lui Cristos ne împacă cu Dumnezeu.
8. Cel credincios nu poate pierde salvarea. Aceasta poate fi numit ca doctrina _____.
9. Începând cu împăcarea omului cu Dumnezeu, serviciul lui este de a _____ pe alți păcătoși la Cristos.

10. Deoarece Cristos ne-a dat serviciul împăcării, noi suntem _____ pentru Cristos. (2 Corinteni 5:20)

11. Conform cu 2 Corinteni 5:19 creștinilor a fost dat _____ împăcării.

12. Sămânța prețioasă pe care-o ducem este _____
_____.

SFINȚIREA

I. Definiția Sfințirii

Tema sfințirii (sau sanctificării) este amintită în Biblie cel puțin de 1066 de ori. Rădăcina cuvântului „a sfinți” înseamnă „a separa”. În asemenea mod, sfințirea biblică poate fi definită ca separarea față de păcat pentru Dumnezeu.

Acest lucru este arătat în Scriptură:

„Dar să știi că DOMNUL a pus deoparte pentru el pe cel evlavios; DOMNUL va auzi când voi striga către el.”

Psalmul 4:3

„Pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, de aceea sfințiți-vă și veți fi sfinți; căci eu sunt sfânt, să nu vă pângăriți cu niciun fel de târâtoare ce se târăște pe pământ..”

Levitic 11:44

Aici cuvântul „pângăriți” este antonimul cuvântului „sfințiți”. În asemenea mod, tot ce este sfințit trebuie să fie curățat.

II. Timpul Sfințirii

În cartea sa Horatius Bonar spune:

„Într-o măsură oarecare, sanctificarea este o acțiune asemenea justificării. În acea clipă când sângele se atinge de noi,

adică, în momentul care credem în mărturia lui Dumnezeu a sângelui, noi devenim „curățați” (Ioan 15:3), „sfințiți”, separați pentru Dumnezeu. Într-o ceremonie asemănătoare, acest cuvânt este folosit în epistola către Evrei. Justificarea din epistola către Romani se referă la templul și statutul nostru de preoți. Vasele sfinte sunt separate pentru Dumnezeu și în slujba Lui în clipa în care sângele se atinge de ele. Aceasta nu arată că aceste vase nu aveau nevoie de o curățare zilnică. Deci, dedicarea noastră, de asemenea, are nevoie de o curățare zilnică, un proces interior, pentru a ne elibera de păcat. Prima curățare a sângelui este una, însă sfințirea permanentă prin puterea Duhului Sfânt este alt ceva.”

Sfințirea în sine are trei aspecte diferite.

1. **TRECUT** – timp în care am fost sfințiți imediat.
2. **PREZENT**- când are loc sfințire progresivă în timp ce creștem în Domnul.
3. **VIITOR**- atunci când vom fi sfințiți complet și vom deveni desăvârșiți pe veci.

A. TRECUTUL nostru, sfințirea imediată a avut loc în clipa pocăinței noastre.

*„Și astfel erai unii dintre voi; dar sunteți **spălați**, dar sunteți **sfințiți**, dar sunteți **declarați drepti** în numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru.”*

1 Corinteni 6:11

Acest eveniment a avut loc în clipa în care am fost salvați. Am fost curățați și sfințiți. Am fost separați de El pentru El.

*„Voie prin care suntem **sfințiți** prin oferirea trupului lui Isus Cristos **o dată pentru totdeauna**.*

*Și fiecare preot stă zilnic în picioare, servind și oferind deseori aceleași sacrificii care niciodată nu pot înlătura păcatele. Dar acest om, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu; De acum, așteptând până când dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său. Fiindcă printr-o **singură ofrandă** el a desăvârșit **pentru totdeauna** pe cei sfințiți.”*

Evrei 10:10-12

Din aceste versete ale Scripturii putem vedea că, sfințirea imediată, care separă pe cel credincios de păcat pentru Dumnezeu, ne aparține „*prin jertfa trupului lui Isus Cristos.*” Aceasta este în exclusivitate lucrarea lui Dumnezeu odată pentru totdeauna, pentru că trupul Său a fost adus ca jertfă pentru păcatele noastre. Este timpul trecut al sfințirii. Aceasta a avut loc în clipa în care l-am primit pe Cristos. Credinciosul a fost „*sfințit*” (separat) de Dumnezeu odată pentru totdeauna prin *moartea* lui Cristos.

1. Suntem separați PENTRU Dumnezeu.

Aici pe pământ Domnul Isus împlinește sfințirea noastră prin „*circumciși cu circumcizia făcută fără mâini*” (Coloseni 2:11-12). Deja cunoaștem că *circumcizia noastră* este separarea sufletului de trupul nostru. Prin aceasta, *omul nou dinăuntru* este creat fără de păcat, sfânt și drept. În același timp sfințirea noastră

are loc în ceruri în clipa când numele nostru este înscris în „*Cartea Vieții*” a Mielului (Revelația 13:9). În acest timp suntem așezați în ceruri precum copii adoptați ai lui Dumnezeu, de asemenea, ca și preoți ai lui Dumnezeu.

În cartea Exod în timpul stabilirii îngrădirilor pe Muntele Sinai, putem vedea exemplul sfințirii.

„Și Moise i-a spus DOMNULUI: Poporul nu poate urca la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit, spunând: Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l.”

Exod 19:23

Pe muntele Sinai au fost stabilite îngrădirile pentru a separa oamenii de prezența lui Dumnezeu. În acest fel, Vechiul Testament spune că, doar preoții aveau voie să intre în Sfânta Sfințelor. Acum în vremea Noului Testament fiecare creștin este un preot (Evrei 9:12; 1 Petru 2:5,9). Având acest statut, suntem în stare de a ne apropia de Dumnezeu cu un mod cutezător (Evrei 4:16). Copii lui Dumnezeu sunt născuți din nou și sunt acceptați în cealaltă parte a cerescului Sinai, aceștia sunt acum beneficiarii sfințirii lui Dumnezeu.

„Frumoasă în înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sion, pe părțile de nord, cetatea marelui Împărat.”

Psalmul 48:2

În Cristos suntem separați *de* lume *pentru* Dumnezeu. Păcătoșii nesalvați, din cauza necredinței lor, rămân dincolo de limitarea sfințeniei lui Dumnezeu. Până în clipa în care am fost salvați, eram „*străini*” și „*rătăcitori*” pentru Dumnezeu.

După cum spune Scriptura:

„Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în lume,”

Efeseni 2:12

Am fost *străini* fără de Dumnezeu, neavând nici o speranță. Însă, datorită răscumpărării lui Cristos, suntem acum parte a familiei lui Dumnezeu.

„De aceea acum nu mai sunteți străini și locuitori temporari, ci sunteți **concetățeni cu sfinții și cu cei ai casei lui Dumnezeu,**”

Efeseni 2:19

Mai mult decât atât, fiind „*concetățeni*”, acum ne aflăm în interior privind spre exterior. Suntem sfințiți pentru Dumnezeu prin răscumpărarea Lui.

„Și vor mânca acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea, pentru a-i consacra și pentru a-i sfinți; dar un străin nu va mânca din ele, pentru că ele sunt sfinte.”

Exod 29:33

Putem vedea că acestu-i „*străin*” (sau un om din afară) era interzisă participarea în ceremonia sfântă. Aceasta îmi amintește de cina Domnului. În aceasta, celui credincios (cel care a fost sfințit pentru Dumnezeu) este dat privilegiul de a participa în efectuarea curățirii (prin sângele lui Isus Cristos, fiind reprezentat simbolic prin vin nou). Cei care sunt necredincioși nu au parte de aceasta, deoarece nu au fost sfințiți de Domnul Isus. Cina Domnului Isus îmi amintește că sunt separat pentru Domnul Isus prin moartea Lui.

În Vechiul Testament Dumnezeu a spus:

*„Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabbatele mele, căci acesta este **un semn** între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește.”*

Exod 31:13

Cina Domnului este un „*semn*” între credincioși și este o mărturie a separării noastre pentru Dumnezeu. Dumnezeu dă următoarele cuvintele cu privire la aceasta:

*„Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea. Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest pahar, arătați **moartea** Domnului până vine el.”*

1 Corinteni 11:25-26

Moartea a separat pe Adam de Dumnezeu, astfel *moartea* ne separă de Domnul Isus Cristos. *Moartea* este un separator evident. În Cina Domnului „*vestim moartea Domnului Isus până va veni El*”. La prima vederea această frază poate părea cam ciudată, deoarece toată ceremonia este concentrată asupra morții. Într-adevăr, ea semnifică o celebrare a *victoriei asupra morții*, pentru că în El am murit cu toții și în El, am înviat unindu-ne cu Dumnezeu(Coloseni 3:3).

După cum spune Scriptura:

„Fiindcă sunteți morți și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.”

Coloseni 3:3

Din această cauză Pavel ironizează moartea în felul următor:
„Moarte, unde este boldul tău? Mormântule, unde este victoria ta?”

1 Corinteni 15:55

2. Suntem separați DE păcat.

Că am fost separați de păcat, este evident că numai prin acest mod putem fi separați pentru Dumnezeu, care urăște și nu lasă ca păcatul să fie în prezența Lui. Lucrul acesta a fost deja stabilit prin moartea noastră în El (Coloseni 3:3). Însă, pentru mulți credincioși de astăzi este greu de a înțelege semnificația morții și îngropării cu moartea Lui, deoarece nu pot cunoaște pe deplin cât de murdare au fost păcatele lor. De ce a fost atât de important ca, Isus Cristos să moară pentru noi, iar noi să murim în El?

Horatius Bonar în cartea sa, *Calea lui Dumnezeu către Sfințire*, scrie despre aceasta următoarele:

„Ceea ce Dumnezeu numește păcat, este teribil și groaznic, în afara gândurilor și ceea ce putem cunoaște despre necazuri sau boli, este ceva ce n-a fost în stare să exprime Sodoma și Gomora. Este ceva ce legea blastămă și judecătorul pedepsește; este ceva care are nevoie de iertare în Salvatorul Dumnezeiesc și în Duhul Atotputernic. Este ceva ce poate distruge sufletul, și ceva ce poate transforma lumea în pulberea pământului. Este ceva cu ce poți umple Pământul timp de șase mii de ani și totuși, să petreacă veșnicia în Iad. Despre ura lui mărturisește sângele, moartea și întunericul veșnic ce se înalță de pe altar. Răsplata pentru păcat este moartea, prima și a doua moarte veșnică.

Cel ce vrea să știe sfințirea, trebuie să înțeleagă păcatul. Cel care privește păcatul prin ochii lui Dumnezeu și gândește ceea ce Dumnezeu gândește despre păcat, trebuie să privească spre cruce și mormântul Fiului lui Dumnezeu, trebuie să cunoască semnificația Ghețiman-ului și a Golgotei.

Trebuie să mă gândesc și eu cum Dumnezeu gândește despre păcat? Sigur. Oare nu am libertatea să mă gândesc în alt mod? Nu. Vă puteți permite să gândiți altfel, însă consecințele vor fi teribile pentru că orice greșală este păcat. Suntem liberi să gândim asemenea omului. Însă, trebuie să gândim după cum gândește Dumnezeu, nu doar într-un domeniu, ci în toată sfera vieții. Vai de cel ce face altfel sau crede că Dumnezeu ar trebui să fie în acord cu el, sau, încearcă să argumenteze eroarea și inactualitatea Bibliei pentru a se elibera de angajamentul prin care a primit angajamentul de la Dumnezeu. Prin asemenea mod acest om caută să-și procure autorizația în a crede sau nu ceea ce este plăcut lui, caută să se elibereze de sub autoritatea relației restabilite.

Dumnezeu ne-a chemat din păcat. El ne avertizează să nu păcătuim, ceea ce este cel mai urât pentru El, și pentru aceasta El pedepsește. El vorbește cu noi care suntem „*concepuți și născuți în păcat*”. El vorbește cu noi care suntem plini de răutate. Suntem infectați și avem nevoie de vindecare, sau suntem niște ratați care avem nevoie de milă. Suntem vinovați, în afara legii, condamnați, morți în fărădelegile și păcatele noastre și nu putem fi scutiți de judecata care ne așteaptă. El nu face mai ușoară sau mai dură pedeapsa noastră. El ne cheamă să venim la Fiul Său Isus Cristos din idolatrie și imoralitate, din perversitate, din neascultare, din murdăria trupului și a sufletului nostru.”

Creștinul trebuie să privească la păcat mult mai serios. Acest lucru este arătat în lucrarea lui J. C. Ryle.

„Omul care dorește să primească o imagine de ansamblu a sfințeniei credinciosului, trebuie să înceapă studiind păcatul. Trebuie să sape adânc dacă dorește să zidească ceva înalt. Greșeala este inadmisibilă având consecințe mari. **Imaginile incorecte ale sfințeniei, cauzează de obicei o imagine incorectă a păcatului uman.**

Adevărul ce constă în o înțelegere corectă a păcatului stă la baza întregului creștinism. Fără aceasta, asemenea doctrine precum, justificarea, pocăința și sfințirea sunt doar „*sunete goale*” care nu conțin nici un sens pentru mintea noastră. Deci, în primul rând, ceea ce face Dumnezeu pentru a zidi un nou om în Cristos, este acțiunea de a trimite lumina în inima omului păcătos să-l arate că este un păcătos vinovat. Creația din Geneza se începe cu crearea „luminii”, în acest fel are loc și creația spirituală. Dumnezeu „strălucește în inimile noastre” prin lucrarea Duhului Sfânt, iar apoi, începe viața spirituală (2 Corinteni 4:6). Imaginea neclară și întunecată a păcatului este izvorul greșelilor, ereziilor și învățăturilor mincinoase din ziua de astăzi. **Dacă omul nu-și dă seama de natura infectă a sufletului său, atunci este ceva normal pentru el să fie mulțumit de niște remedii mincinoase sau imperfecte.** Cred că una dintre cele mai problematice nevoi ale bisericii este învățătura deplină a păcatului.

În afară de aceasta, nu există argumente în favoarea desăvârșirii păcatului. Ceea ce este atât cutremurător și iresponsabil precum supra-accentuarea dragoste-i Domului Isus Cristos și ignorarea învățăturii Lui cu privire substituie

și răscumpărare. Această vină este plină de întuneric, deoarece doar sângele Fiului lui Dumnezeu a fost în stare să-i facă pe plac. Această greutate a păcatului uman a fost atât de grea, încât l-a determinat pe Cristos să plângă și să verse picături mari de sânge în agonia din grădina Ghețimani, iar mai apoi, să strige fiind pe cruce „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce m-ai părăsit?*”.

B. PREZENTUL nostru: Sfințirea progresivă are loc zi de zi.

Putem spune că sfințirea are loc datorită puterii lui Dumnezeu, deoarece fără puterea lui nu am fi în stare să facem nimic. Aceasta are loc, de asemenea, pentru Dumnezeu, deoarece scopul sanctificării este de a ne apropia de Dumnezeu, de a deveni asemenea Lui și a fi gata de slujire pentru El. Însă, în progresul sfințirii noastre intrăm în conflict cu natura noastră păcătoasă socotindu-ne răstigniți cu El („*morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu*” Romani 6:11) pentru a menține umblarea noastră zilnică cu Dumnezeu („*Nu că am obținut deja*” Filipeni 3:12).

1. Suntem separați pentru a trăi o viață sfântă.

„*De aceea dacă cineva se curăță pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru onoare, sfințit și folositor stăpânului și pregătit pentru fiecare lucrare bună.*”

2 Timotei 2:21

Să repetăm cuvintele înțelepte ale Dr. A.J. Gordon:

„Adevărul Dumnezeiesc, care este descris în Biblie, pare să se afle între două extreme... satisfacția cu păcătoșenia nedesăvârșită credem a fi o mare erezie”.

Nu uitați următoarele cuvinte din Scriptură:

„*Ci așa cum cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea; Deoarece este scris: Fiți sfinți, căci eu sunt sfânt*”

1 Petru 1:15-16

Să-l mai citez încă odată pe J. C. Rail:

„Mi-e teamă că noi nu percepem pe deplin toată gravitatea bolii noastre. Ne este caracteristic să uităm că, ispita de a păcătui foarte rar se va înfățișa prin imaginea ei reală spunându-ne: „*eu sunt inamicul tău care te duc la moarte și doresc să te distrug veșnic în Iad.*” Nu, niciodată nu va fi așa, ci păcatul vine spre noi asemenea sărutului lui Iuda; asemenea lui Ioab cu mâinile întinse și cu niște cuvinte înșelătoare pe buze. Fructul oprit a fost plăcut pentru Eva, și în același timp, el a fost discordia care i-a alungat din Eden. O plimbare liberă pe acoperișul casei părea benefică pentru David, însă rezultatul a fost adulter și ucidere. **Pentru început păcatul foarte rar se va arăta a fi păcat.** Haideți să fim precauți rugându-ne de a nu cădea în ispită. **Putem numi răul prin cuvinte dulci, însă nu-i putem schimba esența și caracterul în fața lui Dumnezeu.** Să ne amintim totdeauna de ceea ce zice Pavel: „*Ci îndemnați-vă zilnic unii pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înșelătoria păcatului.*” (Evrei 3:13)

Astăzi, o anumită profesie religioasă a devenit la moda și ușor. Din aceasta cauză, râul care a fost o dată îngust și adânc a devenit larg și superficial. Noi am câștigat doar o

manifestare exterioară și ne-am pierdut o calitate interioară, sau o decizie din inimă. S-a întâmplat că, bogăția spontană din ultimii douăzeci și cinci de ani a adus infecția materialismului și dragostea pentru o viață seculară. Ceea ce în trecut era numit surplus, acum este definit drept confort și necesitate, iar dezicerea și *înfruntarea greutăților* nu mai sunt recunoscute. Deseori ne bucuram de râvna autentică, astfel pierzând din vedere realitatea zilnică a evlaviei practice. În consecință, **am mâhnit Duhul!** Aceasta trebuie să ne îndemne la smerenie și la cercetarea inimii.

Trebuie să ne reîntoarcem la principiile începătoare. Trebuie să revenim pe „căile noastre vechi”. Trebuie să îngenunchem în smerenie față de Dumnezeu, să privim adevărul în ochi și să recunoaștem ceea ce Dumnezeu numește păcat și ceea ce numește Dumnezeu „*împlinirea voii Lui.*” **Apoi, trebuie să recunoaștem că este posibil că să trăim o viață fără griji, în belșug, o viață pe jumătate lumească și, în același timp, să acredităm principiile Evangheliei numindu-ne oameni ai acestei Evanghelii!**

Trebuie să vedem că păcatul este mult mai urât, și mult mai aproape de noi, lipindu-se de noi cu ceea ce gândim, avem nevoie să ne dorim să ne apropiem de Cristos. Când ne vom apropia de Cristos, vom putea bea mai mult din desăvârșirea Lui și să cunoaștem mai bine felul în care *putem trăi o viață plină de credință* în El, după cum a trăit-o Pavel”.

Ținând cont de boala care duce la moarte, care pătrunde în esența noastră, oare ne putem îndoii că vindecarea noastră este posibilă doar dacă omorâm aceste mădulare infectate? Acum aș dori să citez câteva lucruri din cartea *Născut Răstignit*, o lucrare clasică pe tema sfințirii credinciosului prin moartea lui cu Cristos.

„Oare trebuie să ne întoarcem acum la evenimentul din Canaan, în țara belșugului și a bătăliilor? Când Israelii au intrat în țara binecuvântată și plină de ascultare, oare nu aparține această țară lor prin moștenire? În asemenea mod, celor credincioși le-au fost date *„toate binecuvântările spirituale”* în Cristos.

Nouă ne este dată promisiunea care a fost dată lui Iosua, *„orice loc care va călca piciorul vostru va fi sfânt.”* Iosua trebuia să calce capetele vrăjmașilor săi. Astăzi, credincioșii trebuie să-și omoare mădularele lor - *„omorâți faptele trupului.”*

Însă, oare Dumnezeu aștepta de la Israel că acesta să pună stăpânire asupra Canaanului dintr-o dată? Bineînțeles că nu. În realitate El a zis: *„Nu îi voi alunga de dinaintea ta într-un an...Puțin câte puțin îi voi alunga de dinaintea ta, până când te vei fi înmulțit și vei moșteni pământul.”* (Exod 23:29-30) În același fel se întâmplă și cu noi, trebuie ca în fiecare zi să capturăm o nouă porțiune, în primul rând, în viața noastră, iar apoi în „teritoriul vecin”. Israelii au luptat cu șapte națiuni care au fost mai puternici și mai curajoși. Cum ar fi putut Israel să-i înfrunte fără ajutorul celui Atotputernic? Viața cea veche este prea puternică pentru noi. Însă în Romani 8:13 ne este dată o făgăduință: *„Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.”* Dumnezeu vorbește, Israelului și nouă că, în același fel vom putea stăpâni proprietățile noastre.

Dragii mei, încercați să fiți în postura Israelitilor care se mândresc că posedă Canaanul, murind și rătăcind încă prin pustie. Ce mai poate aduce unui cinste credincios dualist care, mândrindu-se că posedă toate *„lucrurile din cer în*

Cristos”, mai răătăcește într-un deșert al ispitelor? Acesta nu mai cucerește noi teritorii pentru Cristos, nu poate gusta laptele, mierea și strugurii și nu poate lupta cu inamicii Salvatorului său. Orice concepție „*dualistă*” nu va putea sta în picioare prin Scriptură în fața ispitelor. Nu puteți fi credincioși în Adam și în Cristos. Credeți în dualismul creației? Dumnezeu nu a zis ca poporul canaanit să fie supus unui tribut, ci acest popor trebuia să fie omorât, șters de pe fața pământului. Vreți să obțineți ceva fără a depune un efort? Dorința voastră va contrazice Scripturile și propria voastră experiență. O asemenea ținută nu este satisfăcătoare. **Crucea este rezolvarea problemelor.** Am fost răstigniți împreună cu Isus Cristos- „*am pus deoparte*” omul cel vechi. Acum „*am omorât*” lucrările lui. Am aplicat moartea Lui. Lăsați să fiți răstigniți de această cruce și să fiți scoși din starea dualismului păcătos. „Corectați-vă inimile, dualiștilor”. Crucea ne cheamă la o trăire asemenea sfinților. Aleluia! Să ne bucurăm și să luăm odată ceea ce ne aparține. Suntem capabili de această acțiune doar prin „*Duhul.*”

Este bine să încheiem acest capitol cu citatul unei sfinte femei bolnave pe patul suferinței în războiul din India, Doamna Amy Carmichael. Ea cunoștea drumul suferinței. Ea purta în trupul ei semnele proprietății Domnului Isus: „Cel care urmează pe cel Răstignit, deja nu se mai află aici pentru a-și îmbunătăți condițiile vieții; suntem chemați la suferință pentru o lume păcătoasă și plină de suferințe. Dumnezeu-le iartă-ne descurajări și îndoieli. Capul lui a fost înconjurat cu spini, iar noi, dorim să ne împodobim capul cu trandafiri? Măinile Lui au fost străpunse în cuie, iar noi, dorim să le înfrumusețăm cu aur? Picioarele Lui au fost desculțe și legate, însă, picioarele noastre sunt sensibile la bătăături? Ce putem cunoaște despre suferință? De lacrimile care supără,

înainte de a cădea? O inimă frântă? Invidia? **Dumnezeule, iartă dragostea noastră pentru avere.** Dumnezeu, iartă-ne că de multe ori renunțăm la viața care foarte puțin ne amintește de viața Lui. **Iartă-ne că de multe ori ne închinăm confortului, ne bucurăm de prezența celor dragi nouă, lucrurilor și a comorilor pământești.** Rugăciunile noastre, câteodată, sunt departe de dragostea care îndeamnă de a abandona ceea ce iubim, pentru a urma pe Domnul Isus în grădina Gețimani, la Golgota, - din cauza că nu am fost niciodată acolo”.

Experiența creștinului arată că, majoritatea creștinilor rătăcesc un timp oarecare prin pustia amintită în Romani 7, pe tărâmul diferitelor poftes, până a intra în viața plină de victorie cu Isus Cristos. Însuși marele apostol recunoaște căderea sa tragică a vieții sale interioare, care a urmat după convertire, atunci când în agonia strâmtorărilor exclamă: „*O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?*” (Romani 7:24) După aceea, a realizat ceva: „*așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.*” (Romani 6:11). Pavel a înțeles că, eliberarea de sub robia unei vieți vulnerabile egocentrice are loc, nu prin hotărâre sau decizie, ci prin intermediul participării eu-lui în răstignirea lui Cristos Isus.

Mai devreme sau mai târziu o mare parte dintre noi cei credincioși, ne vom da seama și vom recunoaște păcătoșenia individualismului nostru. Astfel, vom începe să trăim pentru Cristos. Tânjim și însetăm după dreptate, însă cât de dezlănțuit este cursul împotrivor al acestei ape a vieții. Apele răului din viața noastră sunt tulburi și murdare. Deseori ne îndoim de deciziile noastre. Știm că trebuie să trecem prin procesul răstignirii interioare și că în centrul

vieții noastre creștine trebuie să fie crucea. Încercăm să ne auto-crucificăm, însă toată munca este zadarnică. Într-o stare de eșec ne hotărâm însăși condamnarea, scufundându-ne în legătura morții cu Cel răstignit. Îi permitem lui Dumnezeu să lucreze în adâncul ființei noastre, smerindu-ne într-o subordonare absolută. Odată pentru totdeauna primim acel statut, pe care ni-l acordă Dumnezeu în timpul morții și învierii lui Cristos.

În acest fel este caracterizat începutul unei vieți creștine victorioase, acesta este doar începutul. Odată primind starea morții, aceasta trebuie să fie învățată. Trebuie să primim viața Celui răstignit în fiecare clipă a vieții noastre. **Avem crucea care a fost o dată pentru totdeauna și mai este „crucea zilnică”. Aceasta presupune un proces continuu, toată viața.** „Și le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze.” (Luca 9:23). Ucenicii Noului Testament erau familiari cu decursul răstignirii tâlharilor și criminalilor înainte de a fi crucificați, în timp ce își duceau crucea.

De multe ori ați exclamat: „*Tot ce este după voia Lui, numai nu asta, Doamne!*” Vă era teamă de ceea ce s-ar putea întâmpla cu voi. Acum este în fața voastră. Pentru a fi ascultător și supus vocii lui Dumnezeu, trebuie să treci peste o nouă durere și rușine. Însă, în înțelepciunea lui Dumnezeu aceasta este aplicabil mai adânc în voi. Luați-vă crucea, întindeți mâna și frângeți-o. Când Domnul Isus a dus crucea pe umerii Lui, El mergea înainte pentru a-și pune viața. Iată ce veți face, dacă sunteți urmașii Lui. Trebuie să acceptați această încercare ca și armă împotriva sinelui. Aici, veți uita de voi și veți învăța mai mult despre Domnul Isus. Această împrejurare devine „crucea” voastră, atunci când îl acceptați.

Nu trebuie să credem despre crucea noastră ca fiind ceva obligatoriu sau inevitabil, asemenea unui destin, calamități sau nenorociri. Crucea noastră este acceptarea benevolă a unei căi, care duce spre negare de sine, rușine și moarte, o cale ce merită a fi trăită. Când acceptăm crucea, Golgota este scopul nostru.

În acest fel învățăm să murim în fiecare zi: *„Purtând totdeauna în trupuciderea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în trupul nostru.”* (2 Corinteni 4:10)

Persecuția crucii niciodată n-a fost sugrumată, doar în cazul în care omul renunța de a trăi o viață prin răstignire. *„Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Cristos Isus vor fi persecutați”*. În clipa în care începem să trăim după felul în care a trăit Cristos, putem auzi cuvintele apostolului: *„Lăsați să fie în voi această minte, care era și în Cristos Isus”*. Care este această minte? Când a fost în chipul lui Dumnezeu s-a dezbrăcat de Sine; a coborât pe pământ într-un chip uman; a luat asupra Sa un chip de rob; a fost smerit; a fost ascultător până la moarte, și moarte de cruce. Sunt eu un urmaș al acestui Miel? Aceasta a fost calea dezbrăcării de sine, calea suferinței. Legea Învățătorului trebuie să fie legea ucenicilor.

„Oare Domnul Isus n-a încercat suferința
Întristare, încercări, dureri,
Că să fiu umplut de pace și liniște
A poftei nepăsării lumești?
Și asemenea unui urmaș,
Nu voi trăi și nici voi muri ca ucenic?”

„Învățătorule, deși n-am cunoscut,
Ceea ce de la Tine am primit,

Condu-mă Tu, pe calea Ta,
Binecuvântă crucea ce mi-ai dat-o,
Separă-mă de înțelepciunea lumii,
Ce mă atrage de la moartea crucii”.

Charles Wesley

2. Suntem sfințiți prin Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu

Câteva reguli care vă vor ajuta să mențineți sfințirea zilnică progresivă. Folosiți-le pentru a vă păstra curați.

- a. Căutați să trăiți în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu.
- b. Mărturisiți păcatul imediat după cădere pentru ca Isus Cristos să poată restaura relația voastră cu El (1 Ioan 1:6-10).
- c. Împotriviți-vă diavolului și el vă fugi de voi (Iacov 4:7).
- d. Fiți credincioși citirii și studiului zilnic al Bibliei, de asemenea, rugați-vă.
- e. Practicați dedicarea și slujirea, fiți activi în mărturie și slujire unii față de alții.

Cuvântul lui Dumnezeu este necesar pentru spălarea zilnică a umblării cu Dumnezeu, după cum vedem din următorul verset:

„Sfințește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.”

Ioan 17:17

„Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.”

Ioan 15:3

„Soților, iubiți-vă soțiile, precum și Cristos a iubit **biserica** și s-a dat pe sine însuși pentru **ea**, Ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea apei prin cuvânt,”

Efeseni 5:25-26

„*Ea*” se referă la biserica, (toți credincioși născuți din nou). Trebuie să citim zilnic din Cuvântul lui Dumnezeu. Vom observa că el (Cuvântul) va avea o influență asupra noastră într-un mod miraculos, atunci când ne va descoperi păcatul și ne va arăta calea dreptății.

Căpitanul unui vas strigă către cârmaci: „*întoarce, după urma stâncii din față*”. Vaporul va continua să navigheze pe calea periculoasă dacă cârmaciul nu va auzi avertizarea și nu va întoarce cârma, care va schimba direcția vaporului. Asemenea și Domnul Isus „*este cel care lucrează în voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere*.” Însă noi trebuie să ne supunem Lui și să ascultăm de El. Trebuie să ne întoarcem de la păcat asemenea lui Iosif care a fugit de la ispita de a păcătui cu femeia lui Potifar.

Scriitorul renumit Mark Twain și-a însușit numele lui din termenul apelor fluviale. Termenul „*Mark twain*” semnifică șase stânjeni de apă (aproximativ 10-11 metri), o adâncime ce permite unui vas să treacă. Cu ajutorul unei funii și a unei greutate echipajul vasului verificat adâncimea râului pentru a afla direcția

și pentru a evita impactul vaporului cu albia râului. Când ne străduim să trăim o viață sfântă, de asemenea, trebuie să verificăm adâncimea (cu ajutorul Cuvântului) pentru a fi siguri că, plutim pe ape line și curate (voia lui Dumnezeu).

C. VIITORUL nostru, sfințirea finală va avea loc în timpul celei de a doua veniri a lui Cristos.

„Și însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos.”

1 Tesaloniceni 5:23

Acesta va fi viitorul sfințirii. Când va reveni Cristos, vom fi pe deplin fără păcat și desăvârșiți, asemenea Lui, deoarece vom avea un trup glorificat asemenea Lui (Filipeni 3:20-21; 1 Ioan 3:1-2; Romani 8:29). Vă aduceți aminte că omul dinlăuntru nostru în prezent este fără păcat! El diferă de omul din afară. Acesta nu va fi sfințit până la venirea Domnului Isus, în timpul răpirii.

- Când acceptăm salvarea, suntem **SCUTIȚI DE PEDEAPSA PENTRU PĂCAT**, odată pentru totdeauna—(*timpul trecut*).
- Suntem salvați de **PUTERA PĂCATULUI** zi de zi—(*timpul prezent*)
- Cândva vom fi salvați de **PREZENȚA PĂCATULUI**, pentru întotdeauna—(*timpul viitor*).

Putem afirma că Dumnezeu ne-a eliberat (trecut), ne eliberează (prezent) și ne va elibera (viitor).

Dumnezeu dorește ca fiecare credincios să crească zilnic în har și să se sfințească. Această acțiune poate fi realizată numai prin intermediul studiului Cuvântului lui Dumnezeu (1 Petru 3:18; 2 Timotei 2:15), fiind ca „*înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători*” (Iacov 1:22-25).

1. Învățătura Falsă despre Sfințire

Aici sunt analizate doar două erezii de bază care, sunt învățate de cei care nu înțeleg cele trei faze ale sfințirii noastre:

a. Aceștia susțin că omul este salvat prin fapte și că, salvarea lui depinde de faptele pe care le înfăptuiește omul acum - Fals. Salvarea noastră depinde de ce am făcut cu Isus Cristos. Aceștia nu vor să recunoască timpul trecut al sfințirii, care a fost imediată. Aceștia încearcă să ne convingă că, doar sfințirea progresivă zilnică merită salvarea, ceea ce este **fals**.

b. Aceștia învață că posedă sfințirea completă în această viață pe pământ. De asemenea, spun că putem atinge stare impecabilă (fără păcat) pentru omul din exterior. Este o erezie. Cunoaștem că omul din interior este fără păcat, însă omul din exterior nu va putea atinge starea perfectă, până nu va avea loc sanctificarea finală, timp în care Domnul Isus ne va da un trup nou. Ce aberații, putem atinge o stare impecabilă și absolută continuând a trăi într-un trup muritor, fără a păcătui.

Din Scripturi putem nega aceste erezii:

„Dar dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot păcatul. Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm noi înșine și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea. Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.”

1 Ioan 1:7-10

Vă puteți imagina omul care spune cu tărie că este fără păcat, deși trăiește încă în trupul său păcătos? După cum am citit, acești oameni sunt cei ce se auto-înșeală, sunt cei în care nu este adevăr. Mai mult decât atât, aceștia îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind mincinos și Cuvântul Lui nu este în ei. După cum știm deja (1 Ioan 3:6,9) omul din interior este fără de păcat. Acesta este deja așezat în ceruri cu Isus Cristos. Omul din exterior este păcătos, dreptatea o va primi doar după sfințire completă într-un nou trup ceresc, în momentul răpirii.

Să vedem acum ce zice Pavel în epistola către Timotei:

„Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să salveze pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.”

1 Timotei 1:15

Pavel vorbește aici la timpul prezent. El nu zice „*dintre care cel dintâi am fost eu*”. Ci el zice „*dintre care cel dintâi sunt eu*”, deoarece mai este în trupul său care este încă păcătos. Când recunoaște păcătoșenia trupului său în lumina sfințeniei desăvârșite a lui Dumnezeu, el plânge pentru încăpățănare, recunoscând că se simte cel mai de jos păcătos. Fiecare dintre

noi trebuie să împărtășească acest gând, dacă dorim să umblăm zilnic cu Domnul Isus și să fim mai aproape de El. Înțelegeți că sunt două feluri de oameni păcătoși. Sunt păcătoșii care pier și păcătoșii care au fost salvați. Salvați sau nesalvați, **toți sunt păcătoși**.

Pavel accentuează acest gând în Romani 7:

„Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, darcum să lucrez ce este bine, nu găsesc. O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?”

Romani 7:18-24

Pavel discută despre un trup păcătos, care dorește să păcătuiască. Este imposibil să curățăm trupul nostru în așa fel încât acesta să fie fără păcat. Pavel explică aceasta celor din Roma, credincioșilor salvați. El se referă la *omul dinăuntru* și nu la cel *din afară*. Cei care învață că, poți trăi o viață fără de păcat în trup, în această viață reală, nu înțeleg *cele trei timpuri ale sfințirii*. Aceștia spune că, *timpul viitor* al sfințirii este de fapt acum. De asemenea, încearcă să ne convingă că, putem deveni asemenea lui Cristos până murim; ceea ce este imposibil. Aceste două erezii sunt rezultatul negării acelu adevăr care este prezentat în Biblie. De asemenea, sunt rezultatul neînțelegerilor celor două doctrine despre *circumcizia spirituală* și *cele două naturi*. Pentru noi convertiți este foarte important de a cunoaște bine aceste două doctrini, pentru a nu fi confuzi și pentru a nu urma unele erezii de felul acesta.

Citatele din cărțile oamenilor lui Dumnezeu ne dau o deslușire ale acelor adevăruri pe care le-am discutat anterior. Unele dintre acestea au avut un impact foarte mare asupra

vieților unor credincioși, și în special, asupra mea. Cred că o vor influența și pe a voastră.

În final, aș vrea să citez un pasaj dintr-o lucrare clasică asupra sfințeniei creștine de J.C. Ryle.

„Sfințenia, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul;”

Evrei 12:14

„Pasajul anterior abordează o temă foarte importantă, tema sfințirii practice. Vă voi adresa o întrebare, care solicită o atenție maximă a celor ce se numesc creștini: suntem sfinți?

1. În primul rând, lăsați-mă să vă prezint ceea ce este sfințirea practică adevărată; ce tip de oameni sunt cei pe care Dumnezeu îi numește sfinți.

Omul poate cunoaște multe și totuși, niciodată nu va fi capabil să ajungă la sfințenie. Totul nu stă în cunoaștere- Balaam a avut cunoașterea. Totul nu stă în mărturisire - Iuda Iscariot a avut aceasta; nici în a face multe fapte - Irod a încercat să facă multe. Nu este un zel pentru religie – Iehu a avut aceasta. Nu este nevoie de o morală bună și de o afișare exterioară a dreptății - toate aceste lucruri le avea tânărul bogat. Nu este suficient de a primi bucurie prin predica păstorului - Iudeii aveau toate aceste lucruri în timpul prorocului Ezechiel. Sau, toate lucrurile nu se ascund în cercurile oamenilor drepți - în asemenea cercuri erau Ioab, Ghehazi și Dima. Totuși, nici unul dintre aceștia nu a fost sfânt! Toate aceste lucruri luate împreună, nu descriu sfințenia. Omul poate poseda multe lucruri și niciodată să nu-L vadă pe Dumnezeu.

Atunci care este adevărata sfințenie?

a. **Sfințenia este obișnuința de a gândi în felul în care Dumnezeu gândește.** Această obișnuință este în acord cu judecățile lui Dumnezeu - a urî ceea ce urăște și El, a iubi ceea ce iubește El, a măsura toate lucrurile din această lume potrivit standardului Cuvântului Său. Cine este în acord cu Dumnezeu în toate lucrurile, este cel mai sfânt om.

b. **Omul sfânt va depune tot efortul pentru a fugi de orice păcat și pentru a păzi toate poruncile cunoscute.** El va gândi în felul în care gândește Dumnezeu. El va dori să împlinească voia Lui. Îi va fi frică că îl poate supăra pe Dumnezeu. El va iubi toate căile Lui. Va simți ceea ce a simțit Pavel atunci când a scris: *„Fiindcă după omul dinăuntru mă desfăt în legea lui Dumnezeu;”* (Romani 7:22); de asemenea, ceea ce a simțit David când a scris: *„De aceea socotesc toate preceptele tale ca fiind drepte; și urăsc toată calea mincinoasă.”*(Psalmul 119:128)

c. **Un om sfânt va încerca să fie asemenea Domnului nostru Isus Cristos.** Scopul lui va urmări să ierte pe alții, după cum a iertat și Domnul Isus; de a se feri de egoism după cum și Cristos nu și-a slujit Lui; a trăi în dragoste după cum și Cristos a iubit pe toți. El va trebui să fie modest și smerit după cum Isus Cristos a fost disprețuit luând chip de rob. Va ține minte că Isus a fost un martor credincios al adevărului și a venit să împlinească voia Tatălui Său. Domnul Isus s-a dezis totdeauna de Sine pentru a sluji altora. A fost smerit și răbdător în timp ce alții îl supărau. A fost deschis mai mult pentru săracii drepți, decât pentru cei bogați. A fost plin de dragoste și afecțiune pentru cei păcătoși. A fost curajos și fără compromis față de păcat. Nu căuta gloria oamenilor. A fost separat de oamenii lumești; continua în rugăciune. Nu lăsa ca simțurile și dorințele Lui să fie un obstacol

pentru realizarea voinței lui Dumnezeu. **Un om sfânt trebuie să țină cont de aceste lucruri. Doar cu ajutorul acestor adevăruri își va putea aduna toate puterile pentru a schimba direcția vieții.** Își va scrie pe tablele inimii lui cuvintele lui Ioan „*Cel ce spune că rămâne în el, este dator să umble așa cum el a umblat.*” (1 Ioan 2:6) și cuvintele apostolului Petru, „*Fiindcă la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați pașii lui.*” (1 Petru 2:21). **Ferice de cel care este învățat în a călca după urmele Lui în toate lucrurile, salvare și împăcare!** Dacă omul își va pune mai des întrebarea „*Ce ar fi făcut sau ar fi spus Cristos dacă ar fi în locul meu?*” Atunci va fi în stare să evite păcatul din viața lui.

d. **Omul sfânt va urmări blândețea, îndelunga răbdare, bunătatea, răbdarea și înfrumusețarea limbajului său.** El va aduce mult rod, se va înfrâna de la multe lucruri, va fi atent la multe alte lucruri și va fi încet la a-și cere dreptul. Putem vedea un exemplu lucid al acestui fapt în comportamentul lui David, atunci când Șemaia blestema pe David, de asemenea în comportamentul lui Moise, atunci când Aaron și Maria îl blamau (2 Samuel 16:10; Numeri 12:3).

e. **Omul sfințit va fi înfrânat și va urma negarea de sine.** El va încerca să-și omoare dorințele trupului, să-și răstignească trupul cu toate dorințele și poftele lui. El își va înfrâna dorințele firești. Iată ce a zis Domnul Isus Cristos ucenicilor Săi: „*Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu depravare și beție și cu îngrijorările acestei vieți*” (Luca 21:34); de asemenea, ceea ce a zis Pavel: „*Ci îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.*” (1 Corinteni 9:27)

f. Omul sfânt va urmări dragoste creștină și bunătatea frățească. El va depune tot efortul pentru a păzi legea de aur, de a se relaționa cu oamenii după felul în care ar fi vrut ca ei la rândul lor, să se relaționeze cu el. El trebuie să fie legat mult de frații săi - proprietatea lor, trupul lor, caracterul lor, simțurile lor și sufletul lor. Pavel zice: *„Să nu datorați nimănui nimic altceva decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul a împlinit legea.”* (Romani 13:8). El urăște nelegiuirea, trădarea, minciuna, neadevărul, nedreptatea, chiar în lucrurile mărunte. Un siclu și o măsură din pridvorul Sfânt erau mai mari decât măsurile obișnuite. El va încerca să-și împodobească religia printr-un comportament exterior și o va înfățișa plină de frumusețe în fața celor care îl înconjoară. Totuși, ce cuvinte usturătoare găsim în capitolul 13 din 1 Corinteni și în Predica de pe Munte, ceea ce ar trebui să fie o călăuzire pentru mulți creștini.

g. Omul sfânt va urmări duhul de milă și dărnicie față de alții. El nu va sta făcând nimic toată ziua. El nu se va mulțumi că nu supără pe nimeni, ci va căuta să fie de folos pentru timpul și generația lui, să reducă nevoia spirituală și suferințele în jurul său, atât cât poate face. Asemenea a fost Tabita, *„femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care ea le făcea.”* Ea nu vorbea doar vorbe în vânt, ci le practica. La fel a fost și Pavel: *„Și eu, cu mare plăcere, voi cheltui și mă voi cheltui pentru voi; deși cu cât vă iubesc mai mult, cu atât mai puțin sunt iubit.”* (Fapte 9:36; 2 Corinteni 12:15)

h. Omul sfânt va urmări puritatea inimii. El se va îndoi de noroiul și murdăria duhului, va încerca să evite tot ce ar putea să-l atragă în toată această mizerie. El cunoaște că inima

este asemenea jarului, va face tot posibilul să evite scânteia ispitei. Cine are curajul de a vorbi de tăria lui, pe când însuși David a căzut în păcat?

i. Omul sfânt va urmări frica de Dumnezeu. Nu vorbesc de o frica a unui rob, care lucrează doar de frica pedepsei și care ar fi fost totdeauna inactiv dacă nimeni nu ar fi cunoscut gândurile și faptele pe care le face. Ceea ce doresc să accentuez, atunci când vorbesc de frică față de Dumnezeu, este frica unui copil care dorește să trăiască în așa fel de parcă ar fi totdeauna sub supravegherea tatălui, pentru că îl iubește. Neemia este un exemplu excelent! Când a devenit conducătorul Ierusalimului putea deveni un pic mai pretențios față de Iudei, chiar cerând bani pentru a se întreține, deoarece înaintașii lui au procedat în acest fel. Dacă ar fi făcut aceasta, n-ar fi fost nimic deosebit la el. Însă, el spune: *„dar eu nu am făcut astfel, din cauza fricii de Dumnezeu.”*(Neemia 5:15).

j. Omul sfânt urmărește smerenia. El va privi pe alții mai presus decât el însuși. El va vedea mai multă răutate în inima lui, față de alții. Va înțelege cuvintele lui Avraam care zice: „sunt un praf al pământului”. Va înțelege ce simțea Iov când a zicea: „sunt nenorocit”. Va înțelege ce zicea Pavel când spunea: „sunt cel dintâi dintre toți păcătoșii”.

k. Omul sfânt va urma credințioșia în angajamentul și toate aspectele vieții. El va încerca să facă, nu doar ceea ce ar trebui să facă, ci ceea ce trebuie să facă alții, cei care sunt neserioși față de sufletul lor. El va face aceasta mai bine decât ei, deoarece are motive mai înalte. Cuvintele apostolului Pavel nu pot fi uitate, *„Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca oamenilor.”*; *„Nu leneși în muncă; ferveți în duh; servind*

Domnului;” (Coloseni 3:23; Romani 12:11). Un om sfânt trebuie să tindă a face totul bine și să fie rușinos atunci când face ceva rău. Asemenea lui Daniel, criticat de vrăjmașii săi „Atunci oamenii aceștia au zis: *„Nu vom găsi vreo ocazie împotriva acestui Daniel, decât dacă o găsim împotriva lui referitor la legea Dumnezeului său.”* (Daniel 6:5). Aceștia trebuie să se smerească devenind soți buni și soții credincioase, buni părinți și buni copii, buni stăpâni și buni robi, buni vecini și buni prieteni, buni la serviciu și buni în casa lor. Sfințenia, în realitate, nu costă nimic dacă nu aduce rod. Domnul Isus Cristos întrebă oamenii săi, de la care așteaptă un răspuns: **„Ce lucru deosebit faceți voi?”** (Matei 5:47)

1. Omul sfânt va urmări totdeauna nevoile spirituale.

El va depune tot efortul pentru ca idealurile lui înalte să fie realizabile, ținându-se slab de lucrurile lumii. Nu va ignora lucrarea de care este preocupat în prezent, ci locul întâi din gândul lui va ocupa viața viitoare. El va încerca să ducă o viață asemenea unui om a cărui bogăție este în ceruri. Va trece prin viață asemenea unui călător sau pelegrin care se îndreaptă spre casă. Bucuria din viața unui sfânt include: părtășia cu Dumnezeu prin rugăciune, prin citirea Bibliei și în adunarea poporului Lui. El va prețui orice lucru, fiecare loc și adunare care îl va apropia de Dumnezeu. Va înțelege ce a simțit David atunci când a scris: *„Sufletul meu se lipește tare de tine, dreapta ta mă susține.”*; *„Tu ești partea mea, DOAMNE, am spus că voi ține cuvintele tale.”* (Psalmul 63:8; Psalmul 119:57)

Niciodată nu am spus că sfințenia deghizează prezența păcatului care locuiește în noi. Nici pe departe. Cea mai mare nenorocire a omului sfânt este că duce în el acest *„trup al morții”*; și că, deseori înfăptuind binele face în același timp răul. Omul vechi murdărește orice mișcare, de parcă ar răspunde la

fiecare pas pe care-l face omul sfânt trăgându-l cu un pas în urmă (Romani 7:21). Însă, puterea și măreția omului sfânt se caracterizează că acesta nu are legătură cu păcatul. El urăște păcatul și plânge în prezența lui căutând să se elibereze de prietenia sau gașca lui. Lucrarea de sfințire care are loc în el, este asemenea zidurilor Ierusalimului a căror construcție are loc chiar și în „*timpul represiunii*” (Daniel 9:25).

De asemenea, niciodată nu am spus că sfințenia devine imediat plină și desăvârșită sau, desăvârșirea acestor lucruri este finalizată în om până acesta este numit sfânt. Nici pe departe. Sanctificarea totdeauna este o lucrare progresivă. Orice lucru are un început. De asemenea, orice lucru se câștigă în timp. Niciodată să nu disprețuiți „*ziua lucrurilor mici*.” Sfințirea, arătată în forma ei absolută, nu este o lucrare desăvârșită. **Istoria vieții celor mai mari sfinți care au trăit pe pământ, cuprinde în sine multe conjuncții ca „însă”, „dar” sau „dacă”, până la sfârșitul istoriei vieții lor.** Aurul totdeauna va conține zgură, lumina va lumina prin nori, însă toate aceste lucruri vor continua până vom ajunge în Ierusalimul ceresc. Însuși soarele pe suprafața lui are pete. În sfințire se constată că, cel mai sfânt om este plin de întinare și cusur. Viața lor presupune o viață de lupte cu păcatul, lumea și Diavolul. Câteodată îi puteți vedea înfrânți. Carnea întotdeauna este într-un război împotriva duhul, și duhul împotriva carniei. „*Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice unele altora, așa încât nu puteți face cele ce voiți.*” (Galateni 5:17; Iacov 3:2)

Vreau să spun tare și cu îndrăzneală că, sfințirea există în realitate. Este ceva în interiorul omului pe care-l poate vedea orice alt om, să-l simtă și să-l cunoască. Este o lumină, dacă există va fi văzută. Este sarea, dacă există atunci conținutul lui nu se va strica. Este uleiul scump, dacă este în el, existența lui nu poate fi ascunsă.

Aurul rămâne curat în orice amalgam. Lumina rămâne lumină oricât de slab ar lumina. Harul va rămâne har chiar dacă va fi mai puțin. Dar nu văd motive pentru care omul să fie numit „sfânt”, dacă continuă să trăiască în păcat fără a fi în rușine. Nu voi numi pe nimeni niciodată „sfânt”, dacă oamenii încep să-și dezvolte obiceiul ca: tăgăduirea propriilor obligații și încălcarea poruncilor lui Dumnezeu. Owen spune: „Nu înțeleg felul în care un om poate fi un creștin adevărat și să nu simtă că, păcatul este o greutate mare, întristare mare și nenorocire mare”.

Acestea au fost caracteristici principale ale sfințirii practice. Să ne examinăm dacă le mai cunoaștem.

III. Sfat pentru cei care doresc să trăiască o viață sfântă.

Veți fi sfinți? Veți deveni o creatură nouă? Atunci ar trebui să începeți cu Isus Cristos. Singuri nu veți putea face nimic, nu veți putea face nici un pas până nu veți simți păcatul și neputința și veți veni în fața Lui. El este rădăcina și începutul sfințeniei. Pentru a deveni sfânt trebuie să vii la El prin credință și să fii unit cu El. Cristos nu este doar înțelepciune și sfințire pentru poporul Său, ci, de asemenea, sfințirea. La început oamenii încearcă să devină sfinți ajungând la rezultate jalnice. Ei muncesc în sudoarea feței, schimbă multe lucruri din viața lor, însă, sunt asemenea femeii care, *„Și care suferise multe lucruri de la mulți doctori și cheltuisese tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci mai degrabă îi mergea mai rău,”* (Marcu 5:26). În zadar fug, în zadar muncesc, apoi se miră că treburile nu le merg bine. Simplu, își zidesc cetățile pe nisip. Strâng apă în ulcior spart. Domnul Isus zice: *„pentru că fără mine, nu puteți face nimic.”* (Ioan 15:5). Trail a spus: „Înțelepciunea fără Cristos

evident este o prostie, dreptatea fără Cristos este judecată și pedeapsă, sfințirea fără Cristos este o urâciune și păcat, răscumpărarea fără Cristos este o robie și cătușe”.

Doriți să atingeți sfințirea? Simțiți acum dorința acesta în inima voastră de a fi sfânt? Veți fi părtași acestei sfințiri? Atunci veniți la Cristos. Nu așteptați nimic. Nu așteptați pe nimeni. Nu zăboviți. Nu așteptați acel timp când veți fi gata. Spuneți-I Lui următoarele cuvinte din această cântare minunată.

*„Nimic nu am în mâna mea,
Simplu mă apropii de crucea Ta;
Sunt transparent și fug spre Tine;
Ca un neputincios caut harul Tău.”*

Până a veni la Cristos, nu a fost clădită nici o cărămidă și nici o piatră. Sfințirea este darul Lui special pentru oamenii credincioși Lui. Sfințirea este lucrarea pe care o face El în inima lor, prin Duhul Sfânt. *„Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu, Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.”* (Ioan 1:12-13); *„Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa pentru a fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și iertarea păcatelor.”* (Fapte 5:31). Sfințire nu este transmisibilă prin sânge - copii nu o pot moșteni de la părinți. De asemenea, nu vine prin dorința trupului - omul nu o poate crea în interiorul său. Nu vine prin voia omului - frații slujitori nu vă pot da sfințire prin botez. Sfințirea vine prin Cristos. Este rezultatul unei necesități viabile a unirii cu El. Este rodul unei mlădițe vii, adevărata viță. Spuneți lui Dumnezeu: „Doamne salvează-mă de vina păcatului și

trimite Duhul Sfânt pe care L-ai promis. Izbăvește-mă de puterea păcatului. Fă-mă sfânt. Învață-mă voia Ta.”

Dacă doriți să continuați să fiți sfinți, atunci țineți-vă de Cristos. El a zis cu privire la Sine următoarele: „*Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine. Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine, nu puteți face nimic.*” (Ioan 15:4-5) El este Vindecătorul la care trebuie să apelați în fiecare zi, dacă doriți să fiți sănătoși. El este mana cu care trebuie să vă hrăniți în fiecare zi, de asemenea, este Stânca din care trebuie să beți. Trebuie să vă țineți de mâna Lui, dacă doriți să treceți și să ieșiți din deșertul acestei lumi. Nu doar că trebuie să vă înrădăcinați în El, ci trebuie să fiți zidiți în El. Pavel a fost un adevărat om al lui Dumnezeu, un om sfânt, un creștin matur și prosper. În ce a constat secretul lui? El a realizat toate acestea prin:

„Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.”

Evrei 12:2

El a zis:

„Pot totul în Cristos care mă întărește”.

Filipeni 4:13

„Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine”

Galateni 2:20

Dragul meu cititor, permite-mi să-ți adresez următoarea întrebare: **Ești sfânt?** Mă rog pentru ca această întrebare să devină o întrebare actuală pentru tine. Cunoști ceva despre sfințenie?

Nu te întreb dacă frecventezi o biserică, ești botezat sau nu, participi la Cina Domnului sau nu, te numești creștin sau nu. Întrebarea mea este mult mai serioasă decât toate acestea: **ești sfânt, da sau nu?**

Nu te întreb dacă apreciezi sfințenia în alți oameni, dacă îți place sau nu să citești despre sfințenia altor oameni, sau să vorbești de lucruri sfinte, sau dacă ai cărți sfinte pe raftul de cărți. Nu te întreb dacă dorești a fi sfânt sau speră a fi sfânt. Dacă vei deveni sfânt într-o bună zi. Te întreb ceva ce este mai important: **Ești sfânt astăzi sau nu?**

SĂ RECAPITULĂM

Sfințirea

1. Scrieți mai jos definiția „sfințirii”.
_____
_____
2. A *sfinți* este opusul de _____.
3. Enumerați cele *trei aspecte diferite* ale sfințirii:
  - a. _____.
  - b. _____.
  - c. _____.

Citiți fiecare afirmație, iar alături scrieți aspectele sfințirii care se aplică acestei afirmații. În spațiile libere înscrieți TRECUT, PREZENT sau VIITOR.

4. _____ Salvat de puterea păcatului.
5. _____ Are loc circumcizia spirituală.
6. _____ Susține zi de zi.

7. _____ Are loc prin Cuvântul lui Dumnezeu.
8. _____ Separă de păcat pentru Dumnezeu.
9. _____ Are loc imediat.
10. _____ Salvat de plata păcatului.
11. _____ 1 Tesaloniceni 5:23.
12. _____ A primit salvarea eternă.
13. _____ Evrei 3:13.
14. _____ Este progresivă.
15. _____ Este completă, fără păcat.
16. _____ Salvarea de prezența păcatului.
17. _____ Trupul fizic fără păcat.
18. _____ Numele este scris în *Cartea Vieții*.
19. _____ Romani 8:13.
20. _____ Sunteți separați de Dumnezeu.
21. _____ Omul nostru din exterior este fără păcat.
22. _____ Este un proces care continuă toată viața.

Numiți cele cinci metode cu ajutorul cărora Cuvântul lui Dumnezeu ne ajută să menținem sfințirea zilnică progresivă.

1. _____.
2. _____.
3. _____.
4. _____.
5. _____.

În citatul din cartea lui J. K. Ryles, *Sfințirea*, sunt enumerate treisprezece metode de demonstrare a sfințirii practice din viața noastră de zi cu zi. Din această listă **alegeți trei** părți în care apar greutăți personale. Înscrieți aceste trei părți în spațiile libere de mai jos și scrieți nu **mai puțin de două referințe biblice** la fiecare dintre ele, care vorbesc despre felul în care ar trebui să ducem o viață sfântă.

1. _____
_____
_____

Referința _____

2. _____
_____
_____

Referința _____

3. _____
_____
_____

Referința _____